Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

7. dubna 2022 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů – Vnitrostátní právní předpisy, jejichž důsledkem je údajně poskytnutí protiprávní výhody dodavatelům elektřiny – Stížnost k Evropské komisi – Zamítavé rozhodnutí bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení – Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU) 2015/1589 – Článek 1 písm. h) – Pojem ‚zúčastněná strana' – Nepřípustnost"

Ve věci C-429/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 11. září 2020,

**Solar Ileias Bompaina AE**, se sídlem v Athénách (Řecko), zastoupená A. Metaxasem, dikigoros, a A. Bartoschem, Rechtsanwalt,

navrhovatelka,

další účastnice řízení:

**Evropská komise**, zastoupená B. Stromskym a K. Herrmann, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení T. von Danwitz (zpravodaj), vykonávající funkci předsedy senátu, P. G. Xuereb a A. Kumin, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

## Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se společnost Solar Ileias Bompaina AE domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 3. července 2020, Solar Ileias Bompaina v. Komise (T-143/19, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2020:301), kterým Tribunál odmítl jako nepřípustnou její žalobu znějící v podstatě na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 6777 final ze dne 10. října 2018 o státní podpoře SA.38967 (2014/NN-2) – Řecko – Vnitrostátní režim provozní podpory pro zařízení využívající obnovitelné zdroje energie a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (dále jen „sporné rozhodnutí“).

### Právní rámec

2 Článek 1 písm. h) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9), stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

[…]

h) ‚zúčastněnou stranou‘ se rozumí kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení.“

3 Článek 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 stanoví:

„Každá zúčastněná strana může podat stížnost s cílem informovat Komisi o jakékoli údajné protiprávní podpoře a o jakémkoli údajném zneužití podpory. Za tímto účelem zúčastněná strana řádně vyplní formulář, který byl stanoven v prováděcím předpise uvedeném v článku 33, a uvede v něm všechny povinné požadované informace.

[…]“

### Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

4 Solar Ileias Bompaina, společnost založená podle řeckého práva, je výrobcem elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie, která působí na trhu s elektřinou v Řecku.

5 Dne 31. prosince 2014 oznámila Řecká republika Komisi na základě čl. 108 odst. 3 SFEU zavedení zákonného režimu provozní podpory pro výrobce využívajících obnovitelné zdroje energie (dále jen „výrobci OZE“) a výrobce vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny (dále jen „výrobci KVTE“), a to na základě Nomos 4254/2014, Metra stirixis kai anaptyxis tis ellinikis oikonomias sto plaisio efarmogis tou n. 4046/2012 kai alles diataxeis (zákon 4254/2014 o opatřeních na podporu a rozvoj řeckého hospodářství v rámci provádění zákona 4046/2012, jakož i o dalších ustanoveních, FEK A 85/7.4.2014) (dále jen „nová dohoda o OZE“), který vstoupil v platnost v dubnu 2014.

6 Řecký trh s elektřinou, jak byl organizován před vstupem nové dohody o OZE v platnost a v době jejího vstupu v platnost, zahrnoval následující kategorie účastníků trhu:

– výrobci a dovozci, kteří dodávají elektřinu do sítě;

– organizátoři trhu a provozovatelé sítí, kteří tvoří nekonkurenční složku trhu a nakupují elektřinu vyrobenou výrobci a provádějí veškeré finanční transakce na trhu, a

– dodavatelé, kteří nakupují elektřinu od organizátorů trhu a prodávají ji dále konečným spotřebitelům.

7 V této souvislosti byli výrobci OZE a výrobci KVTE odměňováni za elektřinu vyrobenou za pevné ceny, které měly podobu výkupních cen. Odměna dodavatelů nebyla pevně stanovená a závisela na podmínkách trhu.

8 Za účelem financování výkupních cen ve prospěch výrobců OZE a výrobců KVTE byl vytvořen „zvláštní účet OZE“ na základě Nomos 2773/1999, Apeleftherosi tis agoras ilektrikis energeias – Rythmisi thematon energeiakis politikis kai loipes diataxeis (zákon 2773/1999 o liberalizaci trhu s elektřinou, regulaci otázek energetické politiky a dalších ustanoveních, FEK A 286/22.12.99). Uvedený účet byl financován především prostřednictvím zvláštního příspěvku na snižování emisí skleníkových plynů, kterým byli spotřebitelé zatíženi za každou spotřebovanou jednotku elektřiny, a z dalších zdrojů, jako jsou příjmy účastníků trhu OZE a KVTE.

9 Nová dohoda o OZE změnila výkupní ceny platné pro elektřinu vyrobenou výrobci OZE a výrobci KVTE. Pro určité typy zařízení tak byly zavedeny specifické technologické stropy, které stanovily maximální množství elektřiny dodané výrobci OZE, na něž bylo možné v daném roce získat podporu. Účelem těchto stropů bylo omezit celkovou výši podpory poskytované na určité technologie OZE.

10 Podle důvodové zprávy k zákonu 4254/2014 bylo cílem nové dohody o OZE odstranění deficitu zvláštního účtu OZE a ustálení jeho bilance. V období předcházejícím vstupu tohoto zákona v platnost totiž na tomto zvláštním účtu vznikl schodek, což bylo vysvětleno kombinací jednak prudkého zvýšení výdajů na rozvoj elektráren využívajících obnovitelné zdroje energie a zařízení na kombinovanou výrobu a jednak poklesu příjmů v důsledku snížení zvláštního příspěvku, který byl dříve uložen spotřebitelům, z důvodu hospodářské krize, současně s poklesem příjmů z prodeje elektřiny.

11 Mechanismus zavedený novou dohodou o OZE k odstranění uvedeného deficitu spočíval jednak ve snížení výkupních cen, které měly být stanoveny ve smlouvách o prodeji elektřiny, a jednak v zavedení slev na celkovou hodnotu objemu elektrické energie dodávané do sítě výrobci OZE a výrobci KVET v průběhu roku 2013, aby se vyvážily nadměrné náhrady, které byly dříve poskytovány těmto výrobcům.

12 Dne 6. května 2015 podaly společnost Solar Ileias Bompaina a jedna další společnost na základě čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 Komisi stížnost týkající se opatření nové dohody o OZE, přičemž tvrdily, že tato opatření obsahují protiprávní podporu pro dodavatele. Tato stížnost byla zaevidována pod č. jedn. SA.41794.

13 Společnost Solar Ileias Bompaina ve své stížnosti tvrdila, že dodavatelé mají selektivní výhodu, neboť podle zákona 4254/2014 nesou náklady na snížení deficitu zvláštního účtu OZE v rámci nové dohody o OZE pouze výrobci OZE. Dodavatelé však podle navrhovatelky také přispěli k deficitu tohoto zvláštního účtu, protože pravidla trhu a tvorba ceny elektřiny jim umožňovaly kupovat elektřinu za nižší ceny na velkoobchodním trhu, a takové nižší ceny přinesly nižší příjmy na uvedený zvláštní účet. Jinými slovy, výrobci a dodavatelé se podle navrhovatelky ve skutečnosti nacházejí ve srovnatelné situaci s ohledem na cíl odstranění deficitu zvláštního účtu OZE. Tato smlouva je tedy selektivní, jelikož její rozsah nezahrnuje dodavatele, protože dodavatelé nemají povinnost podílet se na vyrovnání deficitu zvláštního účtu OZE.

14 Dne 10. prosince 2015 obdržela Komise druhou stížnost podanou jménem výrobců solární energie a dne 22. prosince 2017 třetí stížnost podanou jménem Pan-Hellenic Rooftop Photovoltaic Association.

15 Dne 10. března 2016 Komise zaslala řeckým orgánům první dvě stížnosti a vyzvala je, aby k nim předložily vyjádření. Tato vyjádření byla předložena dne 27. července 2016. Třetí stížnost řeckým orgánům předána nebyla, jelikož Komise konstatovala, že nadnesené otázky již jsou předmětem prvních dvou stížností.

16 Sporným rozhodnutím se Komise rozhodla nevznést žádnou námitku vůči režimu zavedenému zákonem 4254/2014, pokud jde o novou dohodu o OZE, která stanovila úpravu výkupních cen pro výrobce OZE a výrobce KVET.

17 V bodech 111 až 121 odůvodnění sporného rozhodnutí se Komise zabývala tvrzeními uvedenými ve stížnostech, včetně stížnosti společnosti Solar Ileias Bompaina, a dospěla k závěru, že:

– stěžovatelé nepředložili žádný argument na podporu teze, podle které dodavatelé částečně způsobili deficit zvláštního účtu OZE;

– výrobci OZE a dodavatelé se nenacházejí ve srovnatelné právní a faktické situaci;

– cílem sledovaným novou dohodou o OZE bylo snížit deficit zvláštního účtu OZE vyrovnáním nadměrné náhrady, která byla dříve poskytována výrobcům OZE, prostřednictvím úpravy výkupních cen, a že

– oznámený režim tedy neposkytoval dodavatelům žádnou selektivní výhodu ze státních prostředků a nebyla jim poskytnuta žádná podpora.

18 Stručné shrnutí tohoto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 7. prosince 2018.

19 Dne 18. prosince 2018 zaslala společnost Solar Ileias Bompaina dopis Komisi, aby se dotázala, zda Komise považuje sporné rozhodnutí za oficiální zamítnutí stížnosti podané ve věci SA.41794, nebo zda je naopak tato stížnost stále považována za projednávanou.

20 Dopisem ze dne 8. února 2019 Komise zúčastněné straně odpověděla, že sporné rozhodnutí se vztahuje na její stížnost a že vyřizování této stížnosti na tomto základě ukončuje.

## Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 2. března 2019 podala společnost Solar Ileias Bompaina na základě článku 263 SFEU žalobu znějící zejména na zrušení bodů 111 až 121 odůvodnění sporného rozhodnutí.

22 Tribunál měl z důvodů uvedených v bodech 31 až 48 napadeného usnesení za to, že společnost Solar Ileias Bompaina neprokázala, že je „zúčastněnou stranou“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, což je postavení vyžadované k tomu, aby mohla namítat porušení svých procesních práv, jelikož Komise měla ve sporném rozhodnutí za to, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení, že zákonem 4254/2014 nebyla dodavatelům poskytnuta žádná podpora.

23 Tribunál proto žalobu zamítl jako nepřípustnou.

## Návrhová žádání účastníků řízení

24 Kasačním opravným prostředkem společnost Solar Ileais Bompaina navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení,

– prohlásil žalobu ve věci T-143/19 za přípustnou a vrátil věc Tribunálu a

– uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

25 Komise Soudnímu dvoru navrhuje, aby zamítl kasační opravný prostředek a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

## Ke kasačnímu opravnému prostředku

### *Argumentace účastníků řízení*

26 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody, které je třeba zkoumat společně a kterými v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když jí odmítl přiznat postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, přičemž přípustnost její žaloby je podmíněna přiznáním tohoto postavení.

27 I když navrhovatelka uznává, že Tribunál v napadeném usnesení správně zohlednil obsah stížnosti, kterou podala u Komise, a dokonale pochopil obsah jejích výtek, zejména skutečnost, že finanční zátěž související s odstraněním deficitu zvláštního účtu OZE byli nuceni nést pouze výrobci OZE, má nicméně za to, že jí Tribunál měl přiznat postavení „zúčastněné strany“. Navrhovatelka má zejména za to, že i když Tribunál správně shrnul předmět jejích výtek v bodě 10 napadeného usnesení, v bodě 44 uvedeného usnesení z nich však nevyvodil odpovídající závěry, když nezohlednil skutečnost, že dodavatelé a výrobci OZE se nacházeli ve srovnatelné situaci v rámci referenčního systému, kterým je zvláštní účet OZE, a cíle sledovaného novou dohodou o OZE, a sice odstranění deficitu tohoto zvláštního účtu. Navrhovatelka kromě toho tvrdí, že Tribunál měl zohlednit skutečnost, že dodavatelé mohli být rovněž shledáni částečně odpovědnými za existenci tohoto deficitu.

28 Navrhovatelka je totiž toho názoru, že kdyby se na odstranění uvedeného deficitu museli podílet i dodavatelé, byla by její finanční situace lepší. Podle navrhovatelky existuje souvislost mezi údajnou podporou, kterou dodavatelé získali tím, že byli osvobozeni od příspěvků na odstranění uvedeného deficitu, a snížením výkupních cen zaplacených takovým výrobcům OZE, jako je navrhovatelka, takže tím byly dotčeny její zájmy a její postavení na trhu.

29 V tomto ohledu Tribunál v rámci přezkumu porušil podle navrhovatelky pravidla pro prokázání postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589.

30 Konkrétně měl Tribunál podle navrhovatelky neprávem za to, že měla prokázat účinky údajné podpory na její postavení na trhu nebo na její hospodářské zájmy, aby jí toto postavení bylo přiznáno. Podle navrhovatelky totiž Soudní dvůr v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), potvrdil uvedené postavení ve prospěch žalobkyň na základě jejich samotného tvrzení, že nebylo možné vyloučit, že podpora dotčená v uvedené věci měla dopad na jejich zájmy, aniž po nich požadoval předložení konkrétních důkazů o existenci této možnosti.

31 V důsledku toho nelze podle navrhovatelky požadovat, aby musela prokázat, jaké konkrétní účinky by měla úprava výkupních cen pro výrobce OZE, pokud by zátěž odstranění deficitu zvláštního účtu OZE byla rozdělena mezi výrobce OZE a dodavatele. Podle navrhovatelky stačí konstatovat, že nelze vyloučit, že tyto výkupní ceny mohly být pro výrobce OZE příznivější, kdyby se dodavatelé museli podílet i na refinancování zvláštního účtu OZE.

32 Komise má za to, že tato argumentace musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

### *Závěry Soudního dvora*

33 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 definuje pojem „zúčastněná strana“ jako „kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení“. Je třeba uvést, že toto ustanovení nahradilo čl. 1 písm. h) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1), které mělo totožné znění. Zásady vytyčené judikaturou týkající se posledně uvedeného ustanovení, připomenuté Tribunálem zejména v bodě 31 napadeného usnesení, se tak uplatní pro účely výkladu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589.

34 Podle tohoto ustanovení se „zúčastněnou stranou“ rozumí zejména kterákoli osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, především tedy konkurenční podniky příjemce této podpory. Jinými slovy jde o neurčitý okruh adresátů (rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 63 a citovaná judikatura).

35 Toto ustanovení tudíž nevylučuje, aby podniku, který není přímým konkurentem příjemkyně podpory, mohlo být přiznáno postavení zúčastněné strany, jestliže tvrdí, že poskytnutím podpory by mohly být ovlivněny jeho zájmy. K tomu postačí, když tento podnik právně dostačujícím způsobem prokáže, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 64 a 65 a citovaná judikatura). Ačkoli tedy zásah do zájmů tohoto podniku může být pouze potenciální, riziko konkrétního dopadu na tytéž zájmy musí být prokázáno právně dostačujícím způsobem.

36 V projednávané věci ze skutkových zjištění učiněných Tribunálem v bodech 6 až 8 napadeného usnesení, nezpochybněných navrhovatelkou, vyplývá, že nová dohoda o OZE schválená řeckým zákonodárcem má za následek snížení výkupních cen hrazených navrhovatelce jako výrobci OZE. Cílem této dohody je vyrovnání deficitu zvláštního účtu OZE, jehož účelem je financování činností výrobců OZE.

37 Navrhovatelka je přitom toho názoru, že vzhledem k tomu, že řecký zákonodárce opomněl stanovit, aby povinnost hradit příspěvek měli i dodavatelé, ačkoli podle ní mohli být shledáni částečně odpovědnými za tento deficit, byla neoprávněně znevýhodněna z finančního hlediska. Navrhovatelka totiž tvrdí, že pokud by řecký zákonodárce stanovil i dodavatelům povinnost hradit příspěvek na vyrovnání uvedeného deficitu, mohla být její finanční situace příznivější, neboť by nebylo nutné snížit výkupní ceny, z nichž měla prospěch. Navrhovatelka má tedy v podstatě za to, že toto opomenutí řeckého zákonodárce mělo dopad na její zájmy, a že tedy existuje souvislost mezi osvobozením od daně, z kterého měli prospěch dodavatelé, a snížením těchto výkupních cen.

38 S ohledem na tyto skutkové okolnosti Tribunál správně použil kritéria stanovená v judikatuře uvedené v bodech 34 a 35 tohoto rozsudku, přičemž v bodě 37 napadeného usnesení uvedl, že aby mohla být navrhovatelka kvalifikována jako „zúčastněná osoba“, musí prokázat, že je buď v přímém, nebo nepřímém konkurenčním vztahu s příjemci údajné podpory, nebo že uvedená podpora může mít podstatný vliv na její situaci.

39 V bodech 39 až 41 napadeného usnesení Tribunál nejprve konstatoval, že dodavatelé a výrobci OZE nejsou v konkurenčním vztahu, neboť působí na různých úrovních trhu s elektřinou v Řecku.

40 Tribunál dále ověřil, zda údajná podpora mohla mít konkrétní dopad na situaci navrhovatelky a zda navrhovatelka takový potenciální dopad prokázala právně dostačujícím způsobem.

41 V tomto ohledu z napadeného usnesení vyplývá, že zákon 4254/2014 pouze snížil podporu, která byla dříve poskytována výrobcům OZE, přičemž toto řešení zvolil řecký zákonodárce, aby řešil skutečnost, že se režim podpory pro výrobce OZE stal příliš nákladným a bylo třeba jej refinancovat. Právě v této souvislosti Tribunál v bodě 44 napadeného usnesení konstatoval, že ačkoli není pochyb o tom, že zákon 4254/2014, který stanoví snížené sazby za elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie, přijatý za účelem snížení deficitu zvláštního účtu OZE, měl dopad na výrobce OZE, navrhovatelka nicméně neprokázala existenci vztahu mezi sníženými sazbami za obnovitelné zdroje energie a neplacením příspěvku na zvláštní účet OZE ze strany dodavatelů elektřiny, ani to, že údajná podpora poskytovaná dodavatelům elektřiny mohla ovlivnit její postavení na trhu nebo její zájmy. Navrhovatelka zejména nevysvětlila, jak mohlo údajné osvobození dodavatelů elektřiny na základě zákona 4254/2014 ovlivnit stanovení nových výkupních cen a slev platných pro výrobce OZE, když takto provedené úpravy měly především vyvážit nadměrnou náhradu dříve poskytovanou těmto výrobcům.

42 Konečně, zejména s ohledem na tato posledně uvedená posouzení skutkového stavu Tribunál v bodě 48 napadeného usnesení rozhodl, že navrhovatelka neprokázala, že má postavení „zúčastněné osoby“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589.

43 Přitom vzhledem k tomu, že Tribunál správně použil kritéria stanovená relevantní judikaturou, připomenutá v bodech 34 a 35 tohoto rozsudku, nelze mu vytýkat žádné nesprávné právní posouzení. Vzhledem k dotčeným hodnocením skutkových okolností, které nadto spadají do výlučné pravomoci Tribunálu, je totiž relevantním kritériem, které musel vzít v úvahu, existence

potenciální příčinné souvislosti, prokázané právně dostačujícím způsobem, mezi údajnou podporou a skutečným poškozením zájmů nebo postavení dotčeného podniku na trhu. Naproti tomu otázka, zda jiná kategorie hospodářských subjektů mohla případně přispět ke vzniku deficitu na úrovni výše uvedeného režimu podpory, je irelevantní. Stejně tak skutečnost, že výrobci OZE a dodavatelé mohli být ve srovnatelné situaci s ohledem na cíl snížení deficitu zvláštního účtu OZE, není pro účely posouzení postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 nijak relevantní.

44 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když odmítl žalobkyni přiznat postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, a tudíž odmítl její žalobu jako nepřípustnou.

45 Vzhledem k tomu, že oba důvody kasačního opravného prostředku uplatněné na podporu kasačního opravného prostředku jsou neopodstatněné, je třeba kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnout.

## K nákladům řízení

46 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

47 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je třeba jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

**1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**

**2) Společnosti Solar Ileias Bompaina AE se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.